Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26106
Copyright: Admont, Benediktinerstift

nae sublimia tantũ orando inquiri a p celestibus
bonis supplicari debere. At eũ in ualle orat a hoc
in ualle pinguiũ suae pinguedinis. ipsi eque insi
nuat nob humilitate semp in orationib; a interne
pinguedine dilectionis esse seruanda. nequis uide
licet orans deũ iactare sua merita in exemplu phari
sei superbientis audeat. quin potiꝰ humili uoce ac mente
pelamet. ds ppiciꝰ esto m peccatori. ne aridu adilecti
one prum cor gestans ad placanda s conditoris grãm
genu flectat iuxta eũ q centũ denarios quos s debebat
dimittere nolens. decẽ milia talenta s adno frustra
pcabat remitti. ne iejunũ ab amore conditoris pectus
habens temporalia quelibet poci in oratione quã ei
uisionẽ requirat adnumerandus in eis dequib; aut ipse
a receperunt mercede suã. Innno qppe cogitationẽ
ponere. qd est aliud quã queda aridtas mentis. Qui
autẽ intellectu celestiũ iam psca desideria a desuprnis
delectationis intime cibo pascunt quasi largiori ali
mento pinguescunt. Hac enũ pinguedine saginari
psalmista ceupierat cũ dicebat. Sicut adipe a pingue
dine repleat anima mea. Quantũ ꝰ adipsã dnice passi
onis dispensationẽ prunet. apppians morti dns iualle
pinguedinis oratu. a pualle humilitatis a pingue
dinẽ caritatis pnob mortẽ subiit. Humiliauit enim
semet ipsũ factus obediens patri usq; ad mortẽ. a maio
rẽ hac dilectionẽ nemo habet ut animã suã ponat
quis p amicis suis. Et assũpsit petrũ a iacobũ a
iohannẽ secũ a cepit pauere a tedere. Et ait illis.
Tristis est anima mea usq; ad mortẽ. Timet xpc cum

.ff.